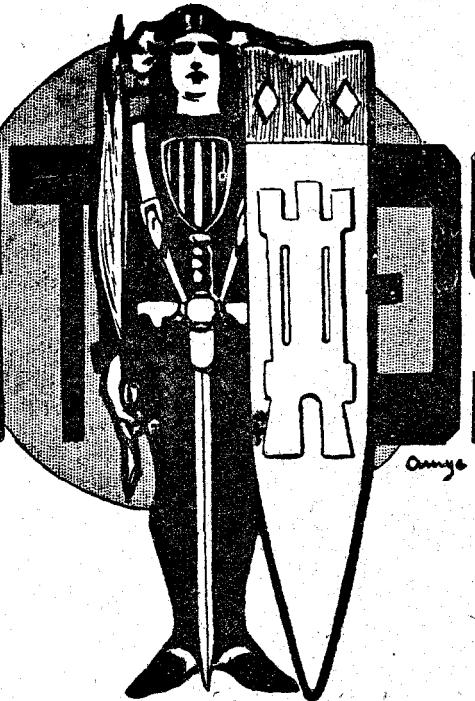

BALUART DE SITGES

Setmanari català

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimés, 1'50 pessetes
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals

REMEMBRANSA

Avui compleixen deu anys desde l'aparició del primer número de BALUART DE SITGES, y en conmemoració de la ja llunyanada data ens plau remembar, anc que sigui a grans trets, la feina per nosaltres realisada en aquesta dècada tota activitat y lluita.

Els nostres grans amors sempre foren Catalunya y Sitges: els nostres grans odis; el Caciquisme y la mala Administració. Y perxò la actuació de BALUART mai ha deixat de tenir un caràcter essencialment patriòtic.

En el general desvetllament de la Terra Catalana, aquesta vila no podia aparèixer com una excepció. Aquí sentiem ab no menos intensitat qu'en altres poblacions la feina per nosaltres realisada en aquesta dècada tota activitat y lluita.

Així sigué fundat aquet periòdic, ab el decidit propòsit de que lós inexpugnable BALUART de Sitges, fortaleça protectiu de la vila ben-amada, defensa constant de la moralitat administrativa, garantia segura de que la dignitat popular no seria ja befada.

Un secretari desaprensiu, aprofitantse de l'abandó en que'l veïnat tenia 'ls interessos comunals y de l'ambient propici que la corrupció caciquista de l'època li oferia, havia pogut alimentar bellament la concupiscència de sos instints, fentse amo y senyor del Municipi que tenia la obligació de servir, ja que per servirlo y no per explotarlo se'l pagava. En viatges, en techs, en refrescos, en músiques, y en subvencions al mal ano menat *Eco de Sitges*, es gastaven milers y més milers de pessetes, en tant que no's pagava als prestamistes, ni'l Cupo de Consums, ni l'impost sobre sous, ni l'impost sobre pagos, ni 'ls contingents provincial y carcelari, ni els empleats, ni la *Gaceta*, ni moltes altres atencions, fins a l'extrem de que hi hagué establiments que ja's negaven a fiar a l'Ajuntament miseries tals com una regadora y una espelma. Les oficines municipals eren el comble del desordre y tots els serveis estaven en la desorganització més completa.

BALUART DE SITGES bregá esforçadament pera remoure la opinió condormida y la nostra campanya's vegé coronada per l'exit.

Com deiem en altre ocasió, anteriorment l'hàbil xarxa d'embrolls teixida per un astut detentador de la voluntat popular havia embarassat els moviments de bons patricis que entraren a la Casa de la Vila ab el ferm propòsit d'acometre la efectiva regeneració de l'Administració municipal, però els més ben disposats havien caigut en el fracàs, vensuts per la pertinacia del vell enredaire. La ruina del Municipi era inevitable; la dessidia y la impotència del veïnat implicaven el desprestigi de la població; aquella situació envilidora no podia durar més; calia rehabilitar el nom y aturar la estimbada de la vila; ¡calia salvar Sitges! Aleshores la campanya arribà al període culminant: era precis trobar ciutadans abnegats que savessin posposar el propi benestar a la salvació de la vila estimada, y, requerits imperativament per l'esperit públic agitat y sedent de justicia, aquells homes glòriosos que foren don Francisco Batlle y Gené y don Bartomeu Misas y Rosés, (q. e. p. d.) y abells sos benemérits companys don Joan Marsal y Brunet, don Joseph Puig Junyent, don Lluís de Dalmau de Querol y don Joan Magrans Crespo, degueren entrar a l'Ajuntament per acomplir l'obra moralisadora que'l vot unànim dels electors els encarregà en les memorables eleccions del 8 de Novembre de 1903.

Simultàniament ab l'acció que nostres amics

realisaven a la Casa de la Vila, BALUART seguia desenrotllant la seva feina de desenmascarar tramposos y descubrir corrupteles antigües. Y la següent renovació municipal, al cap de dos anys, els elements per nosaltres acoblats, de Coalició Administrativa, portaren al Consistori als respectables amics don Joseph Carbonell y Mussons, don Joaquim Rosés y Vidal, don Salvador Olivella y Carreras, don Vicens Guillot y Martínez y don Bartomeu Carbonell y Planas, qui, junt ab els elegits en 1903 continuaren la penosa tasca regeneradora.

No'n proposém avui històrica aqueixa tasca: ben puntualizada's troba en la *Memoria Batlle*, que després de dos anys resta incontestada pels aclaparats cacquistes que arran de sa publicació anunciaren que la anaven a rebatre.

D'aquella *Memoria* en resulta clar que a l'entrar els nostres amics a la Casa de la Vila el deute del Municipi pujava a la esfereidora xifra de 195.965'95 pessetes: que apesar de la merma ocazionada per la informalitat de l'ex Administrador de Consums Joseph Andreu—deixant d'ingressar en 1904 y 1905, contra lo convingut, pessetes 23.358'50, y per la supresió de l'impost sobre l'blat y ses farines—que a raó de 4.355'07 pessetes anyals de perduta líquida dona una baixa de pessetes 19.597'82—a pesar d'aqueixa merma qu'en total ascendeix a 42.756'32 pessetes, aquell deute's reduí en 14.810'02 pessetes fins a 30 de Juny de 1909, sense la creació de nous arbitraris ni redrechs: que al finir l'any 1903, nou exercicis tenien pendents d'aprovació sos comptes respectius, l'arxiu municipal era un munt de paperam mancat de la ordenació més rudimentària, y la major part de serveis estaven perturbats: que, després de varies suspensions; al Janer de 1905 fou destituit del càrrec de Secretari de l'Ajuntament En Bonaventura Julià y Masó, abrumat pel feixuch pes dels abusos que se li provaven en l'expedient de destitució; y que 'ls regidors d'Acció-Administrativa regularisaren la marxa econòmica del Municipi, normalisaren les funcions y els serveis públics, restabliren el crèdit perdut y donaren nous prestigis a la Corporació popular. En el dictamen que relatiu a la esmentada *Memoria* fou aprovat per l'Ajuntament a 17 d'Agost de 1909, s'hi llegeixen aquestes lloances «La feliz negociación del empresario de 12.000 presetas levantado en 1906 para pagar atrasos a la Hacienda, ha de meritarse como un doble éxito financiero de la última Corporación que al efectuar la operación expresada pudo cerciorarse de la confianza, de sus administrados a la par que recobró la Administración directa del impuesto de Consumos, fuente de ingresos la más importante con que cuenta el Municipio.»

«Resalta el empeño de las nombradas Corporaciones, de no gravar el erario municipal con gastos prescindibles. Así, echase de ver que durante los cinco años y medio últimos no se causan egresos ni débitos por fiestas, músicas ni banquetes. Y no es que dejase de celebrarse espléndidos festivales en que tuviese alguna intervención el Ayuntamiento, pues, además de haber tenido efecto anualmente la Fiesta Mayor, con la pompa acostumbrada, no debe olvidarse el brillante recibimiento dispensado a los Diputados de Solidaridad Catalana en 1906, la grandiosa y deslumbrante «Festa del Arbre Fruiter» en 1907, la visita de los periodistas de Toulouse y de Barcelona en 1908, y sobre todo la celebración de las Carreras internacionales de voitures «Copa Catalunya» en el año anterior y en el actual» — «Y no es esto solamente, sino que por la iniciativa, por los prestigios y por la hábil intervención de los hombres que durante el período relatado dirigieron la Administración Municipal se ha construido el nuevo camino del Cementerio, se ha prolongado el paseo de la Ribera y se ha explanado y afirmado el

del Dr. Benaprés sin que los fondos comunales sufriren menoscabo.»

Además, la energía y el zel d'aquells administradores posó a prova acudint als Tribunals competents contra l'Andreu, que tenía la desgracia d'equivocarse extenent rebuts y matrìus de consums, y contra En Julià que al ser tret de la Secretaría quedó alcansat per diverses cantitats irregularment per ell retingudes.

D'aquí vé que l'ex-Secretari Julià y el seu *Eco* seguiríen la campanya d'infamia ab que han sagellat la d'exemplar civisme dels nostres amics y especialmente la dels malaguanyats Srs. Batlle y Misas, les vides dels quals bé pot dirse que foren sacrificades en holocauste a Sitges.

En les renovacions de 1909, altres excelents patriots foren escollits per la coalició d'Acció Administrativa pera continuar l'obra regeneradora iniciada y consolidada pel dos Ajuntaments anteriors, presidits pel Excm. Sr. D. Francisco Batlle y Gené. En Marsal, qui ab aquest y ab En Misas havia sigut principalment honrat per les ires julianeres, fou reelegit junt ab En Batlle, entrant de nou a la Corporació don Pere Carbonell y Mestre y don Joseph Parera Ingla, primer, y després don Sebastià Carbonell Soler, don Francisco Yll Altés, y altre volta don Lluís de Dalmau.

Conforme hem observat en altra ocasió, baix la presidència de D. Pere Carbonell l'obra de la majoria ha sigut en gran part de resistència a les necies pretensions julianeres; de defensa dels interessos municipals contra els desaprensius qu'en res els estimen; de consolidació de la política honrada que no a tothom plau. Y, malgrat la sistemàtica oposició de la colla julianista, encara 'ls nostres amics han pogut realisar millors com la continuació de la urbanisació del Passeig Benaprés, la escala model pera el servei del Cementiri, el cobert pera aixoplugarla, el pintat del Mercat, la reparació d'algunes dependències del Matadero, el conveni pera la instalació de l'alumbrat públic al Passeig Verdaguer, la urbanisació del carrer de Rusiñol, y, sobre tot, la venda de l'edifici que ocupa l'Hospital y la compra dels terrenys pera'l nou. Y ara pòdem afegir la urbanisació d'uns 400 metres de Passeig de la Ribera, la instalació de l'alumbrat en el d' Verdaguer, la construcció de les moltes acerades que faltaven en diversos indrets de la vila, la edificació, ja bastant avansada del nou Hospital, y la celebració de la gran Festa Aviatoria del 4 de Juliol darrer, organisada al motiu de ser aquesta població la designada com a punt de partida en el *raid* en aeroplà Sitges-Tarragona, primer d'Espanya.

Ens falta espay pera remarcar degudament els extraordinaris serveys prestats al Municipi per nostres amics y d'una manera especial pels Srs. Batlle, Misas, Marsal, Carbonell Mestre, Parera y Dalmau, models d'abnegació mereixedors de la gratitud del poble.

Ens hem referit tant a la gestió municipal de nostres amics, perquè ella és concreació de la nostra tasca periodística y perxò ens en enorgullim com de cosa pròpia. Als comensos de la nostra campanya, l'*Eco* caciquista ens calificava despectivament de *mozalbets ávidos de renombre*. Doncs bé, l'obra d'aquests *mozalbets*, que és l'obra de BALUART DE SITGES, ja heu vist quina ha sigut: l'enderrocament del vell caciquisme julianer y la implantació d'una política local honrada.

Y al remembar la feina executada en aquests deu anys de incessant lluita, prometem persistir en nostre lloc d'honor pera que jamay aquestes planes deixin d' ser l'inexpugnable BALUART DE SITGES, brava defensa de nostra vofguda vila contra les concupiscències de vividors y aventurers.

Comparando los efectos que desde 1916 á 1920 se lograría con la aplicación de uno u otro de ambos sistemas de tributación, procuraremos, ahora precisar el momento oportuno para la aplicación del artículo 17 de la ley.

En el año	el nuevo régimen crearía un déficit de	el actual	
1916	8.789	1.633	en más, el nuevo 1.756
17	6.771	5.693	» 1.076
18	4.753	10.157	» el actual 5.404
19	2.735	14.419	» 11.684
			7.328 ptas. 2.206

Es evidente, pues, la conveniencia de mantener el régimen tributativo actual hasta finido el año 1917, implantando el nuevo desde 1.º Enero 1918. Aun así, en 1916 y 1917 se crearía un déficit de 7.328 ptas., pero la economía realizada en los cuatro años anteriores, de 5.122 ptas., lo disminuiría, realmente, quedando, por lo tanto, los perjuicios del cambio reducidos á la más mínima expresión.

* *

Antes de terminar, permítasenos unas ligeras observaciones de carácter general.

La ley de 12 de Junio 1911 no merece ser llamada de supresión de los Consumos: no desgrava la especie «cárnes» (que en ciertos casos resultará más recargada que actualmente), y establece el recargo municipal sobre el consumo

de gas y de electricidad y el arbitrio sobre inquilinatos que indefectiblemente han de contribuir al encarecimiento de la vida que se pretende abaratir.

Como quien más, somos contrarios del impuesto de Consumos y aspiramos á la total supresión de esa contribución injusta que afecta más al pobre que al rico, más al menesteroso que el potente. Pero entendemos que no debía acometerse la reforma de manera irreflexiva, sino empezando por crear la Hacienda municipal. El arbitrio sobre inquilinatos y los recargos sobre las contribuciones industrial y territorial urbana tienden á dar sólida base á dicha Hacienda: otros recursos, como las cesiones del impuesto sobre carreajes de lujo y Casinos y Círculos de recreo, los arbitrios sobre las bebidas espirituosas y la bonificación de los descuentos sobre rentas de Propios, Pesas y Medida, y aprovechamientos forestales, nada representan en la generalidad de poblaciones; y el repartimiento general, por fin, es un medio ineficaz y desacreditado, revelador de impotencia para solucionar con éxito el problema económico de la substitución del odioso impuesto.

Por todo ello creemos patriótico combatir la insensata ley que nos ocupó, la cual no puede menos de labrar la ruina de los Municipios, sin que reporte ventaja alguna al consumidor.

CLAUDIO MAS Y JONET.

Secretario del Ayuntamiento de Sitges.

(De la *Revista Moderna de Administración Local*, de Barcelona, número correspondiente al corrent mes d'Agost.)

Cróniques d' Estiu.

El mes de les delícies

Atenent determinades circumstancies, pot dir-se que avui comença el bell període de l'estiu. Les sifides poblen per si els ayres, les nàades les mars, els faunes y les fades les seculars sèlves; la dona, tot el gran poema de la vida amorosa; y els joves, inspirats en el nimbe explendent dels crepuscels estivals, rendeixen religiosos tribut a la devesa de la Dansa.

Les nits petites y estrellades llençen una remor de festa folla y jocosa, la fresca may prou sentida ens breça dolçament ab dalit de mare jove; y nosaltres, els infants, ab un bés suau ansièm de sos llavis carnuts y vermellosos el primer ruitxim del erotisme verge.

L'alegra fressa del jòvin cel qui balla y qui ab gran orgull festeja una donzella hermosa, creix ab ufana, y el luxe horripilant d'aquesta millora ses beltats, que creu perfectes. Fantasia! Illusió! A dalt del cotxe magestuós el fràgil heroe llueix ses gales, ell qui sempre per l'ample carretera empolsinada que mena al Santuari ha passat furient, com un llop devorador d'ovelles.

Però ès Agost y l'apre-casulá deu retirarse; forcats són la pompa y el simulacre, la passió malafissa, la rialla enverinada en l'empori dels suprèms platxeris.

Guirnalda verdosa teixirán les diades vinèntes, de músiques y flors de baumes y aleñades, que la Festa Major ab greu recerca acabarà en bùllics y sorolloses gestes. Són la vida del poble: sense elles la perla mediterrànea seria com tantes altres pedres falses mancades de valor y de prestigi; seria una bellesa pobre d'aymadors y de poetes pèra enaltir ses dots abandonades.

Peroxó la joventut ohirà la feble veu que l'cronista li dirigeix ansios d'que li sigui escoltada y Agost relluhirà de goig y joya ja inefables.

Y el gran banquet que l's incansables batalladors celebraré en la present jornada, resultarà là gloriosa epopeya hont serà entonada la més estrident còmplanta:

HELIUS

5 d' Agost 1911.

"La Unió de Vinyatayres"

Conforme anunciamos en nostre darrer número, al matí del passat diumenge tingüé lloc a la Casa de la Vila una reunió de propietaris agricultors de aquest terme, cridada a instància del Sindicat Agrícola Comarcal de Vilanova y Geltrú per tratar sobre la formació del Sindicat de Defensa contra l'adulteració y falsificació dels vins.

Entre altres, del Sindicat Comarcal hi assistiren els Srs. Jaume Vidal, Joseph Rovirosa y Félix Ballester, que ab atinades paraules exposaren la necessitat de agrupar-se fermament tots els agricultors per combatre als enemichs dels seus interessos y singularment als negociants poch escrupulosos que comercien ab la salut del públic.

El Sr. Ballester començà manifestant que sentia satisfacció al defensar la tasca de la «Unió de Vinyatayres de Catalunya», perque la justicia dels anys de aquesta entitat y el ser els vinicultors de Sitges ciutadans conscientis dels seus drets y devers facilitava la seva feyna.

Afirmà que la campanya empresa pera combatre el frau y lograr el codigne, càstich dels fabricants de vi artificial es consecuencia de la reflexió y estudi.

Els moviments impulsius, — continúan dihent — encara que siguin colectius resulten contrapro-

duents: recordéu lo que va succeir a Fransa quan Marcel Albert tremolà la bandera de protesta, reclamant, en nom de la miseria y desesperació dels vinicultors, per procediments contundents, la protecció governamental. El més complet fracàs va coronar la séua gestió. Per això, allisonats per la experiència, organisen la «Confederation general de Vignerous», que, nodrida ab la unànim adhesió de tots els vinyatayres y comptant ab una direcció hábil, intelligent y energica, ha lograt que prevalgués la pureza del vi y ab això una millor cotisió, encara avans de que s'sospites la escassa culta de l'any passat.

Es precis procòdir serenament, sense apassionaments ni vacilacions. Hi ha que tenir present que la nostra acció no és partidista, per tractar-se de interessos agrícoles, ha de resultar beneficiosa a la economia nacional. Volém que el vinicultor obtingui la deguda remuneració dels seus esforços y que el consumidor no sigui envenenat per gent desaprensiva. Mes, pera conseguir això és necessari no sólo obtenir la protecció del Govern, si que també colbarar a la seva obra, medianat una fiscalització que acabi ab els sofisticadors.

Y acabà afirmant que pera triomfar és precís despendres de l'individualisme característich de la classe agrícola y sumarse ab entusiasme a la «Unió de Vinyatayres», que, apesar del poch temps de la seva fundació, compta ab mils de socis y ha realisat ab èxit fatiguer molts treballs que són segura garantia de una tasca beneficiosa als interessos dels vinicultors y a la patria.

L'acte acabà designantse com a delegat local de «La Unió de Vinyatayres» a D. Joaquim de Querol y Llopis, y com a subdelegats a D. Miquel Riera y D. Joan Amell.

Somnis de la infantesa

— ¡Fins al istiu que vé! — li havia dit, en comiat la gentil burgeseta, mentres els cavalls galopaven arrastrant el cotxe que la conduïa, y el mocadorell blanch se gronxava al ayre com una coloma..

Ell, el fill del masover, havia quedat trist, però en mitg d' aquella tristor que era anyorament repetida pels dintres aquelles paraules de comiat qui encloïen futures alegries.

Y ara, després de tot un hivern de repetirles, ell les recordava encara ab més insistència, car li feyen tocar casi l'acompliment de la prometença...

Era a últims de Maig, el mes de les aromes y amors. La campana de l'iglesia brandava alegrament ab aquella alegria que fa naixre jquin contrast! tanta tristesa en els cors jovensans qui estimen sense ésser correspostos, quan se veu que els auells volen aparellats y les flors gronxen papellones que les besen ab deliri y suren per tot arreu onades de joya y de gaubança.

El masoveret estava assegut a terra reclinat dolçament en el barri que donava entrada a la horta ahont estieuaven els senyors; devant d'ell la carretera s'extenia llarga y polsosa, tota blanca y encara assoleyada, guaytant-la encantadament mitg ensimismat, refent el camí del cotxe en el dia de la pertença...

Pero en lloc de tristesa, li feya sentir gaudi. Dintre poch, a mitjans del Juny qui s'apropava, tornaria els senyors y veuria com a devant de ell baixava la llur gentil filleta tota riallera y li entortilligava els braços al coll alegrement, corresponent-li ell ab la benvinguda.

Aprés faria el lo de cada estiu. Ell l'acompanyaria per tot y la satisfaria en totes ocasions, més que per la obligació que tenia, per l'amor que li portava. Per això, tornaria, com l'any anterior, a passar llargues estones en la cascada fins a poguer agafar-li un peix dels de color que hi nedaven, d'aquells peixos que quan semblava que més segurs els tenia, li reliscaven sigilosament de la mà fentla riure a n'ella de manera esbogerrada. Quan ella tingüés set li munyiria la cabra blanca y li oferiria llet tan blanca com ella y tota espumosa. De bon matí, quan

ella dormís encara, ell faria toyes de roses que serien l'ofrena matinera y n'hi faria també corones pera engarlandar-li la testa tan auríferament rosada. Y fins aquest any podria donarli una sorpresa: li ensenyaria el burret nascut de poch y damunt d'ell li faria passejar, subjectant ell al burret perque, en jogassat y content de tan dolça càrrega, no la fes caure... Y així anava fent la història y aixecant castells-enlays pera l'avvenir.

¡Pobre masoveret! El ignorava que pera incompliment dels seus somnis infantils, quan la burgeseta tingüés ja divuit anys, en la ciutat passarie els joves per dessota el seu balcó y li enviarien lletres perfumades; que ella, al cap de poch, surtiria ja y contestaria y parlaria ab algú d'ells, que s'redactarien capitols matrimonials, y que un dia del istiu ell hauria de rebre a un jove vestit elegantment que li seria presentat com a promés de la burgeseta y com a seu futur senyor... Si ara això sabés, el masoveret se moriria!

LL. BENAIGES

Junta local de Beneficència

En virtud de lo acordado por esta Junta en sesión celebrada hoy se anuncia al público la subasta de las obras de albañilería para la reparación del edificio destinado a guardar los coches fúnebres, bajo el tipo de 843.83 pesetas.

Dicha subasta se verificará en el Salón de Sesiones de la Casa Consistorial, á las once horas del dia doce de Agosto próximo, bajo la presidencia del Sr. Presidente de la Junta y de los Vocales de la misma que tengan á bien asistir.

Las proposiciones se presentarán suscritas por el propio licitador, debiendo acompañar á ellas la cédula y la cantidad de cincuenta pesetas.

Regirán las condiciones facultativas y económicas aprobadas por la Junta en la sesión de este dia, y los respectivos pliegos y presupuesto se hallarán de manifiesto en la Secretaría, de nueve á tréce y de dieciseis á diecinueve de los días laborables, hasta el señalado para la celebración de la subasta.

Modelo de proposición

D. N. N., vecino de... habitante en... bien enterado del presupuesto y del pliego de condiciones facultativas y económicas que han de regir en el contrato para la ejecución de las obras de albañilería para la reparación del edificio destinado a guardar los coches fúnebres, se compromete a tomar á su cargo el indicado servicio con sujeción á todo lo estipulado, por la cantidad de (aqui la proposición que se haga, admitiendo ó mejorando el tipo de subasta, escribiendo la cantidad en letra precisamente y expresándola en pesetas y céntimos.)

Sitges, 26 de Julio de 1911. — El Alcalde Presidente, Pedro Carbonell. — P. A. de la J. L. de B., el Secretario, Antonio Serra.

NOVAS

La festa del Vinyet

Avuy, dissapte, a les sis del matí missa resada y besamais a la Verge. A les deu es cantaran ab tota solemnitat divins Oficis ab assistència del ilustrísim Ajuntament; interpretantse per la capella de la Parroquia una de les millors misses del seu repertori y ocupant la sagrada catedral el distingut orador sagrat P. Marcos Mas del Immaculat cor de Maria. A les cinch de la tarda reso del Sant Rosari, novena y besamans, quina funció continuara a les sis de la tarda en els demés dies de la setmana.

Durant la tarda d'aquest dia els fidels devots podrán adorar a la Verge en el seu camari.

A les quatre de la tarda donaran comens les

tradicionals ballades, ab subasta de coques y rams, a la Plaça del Santuari, interpretant els ballables la banda de música del «Prado Suburense».

Com sempre en el Santuari se trobarán de venda ciris, artístiques medalles de la Verge, estampes, novenes, sabatines, gojos y altres objectes piadosos.

Procedents de Madrid han arribat a aquesta vila, hont es proposen passar la temporada d' Estiu, els distingits joves, fills de l' il·lustre general Pando, Francisco y Teresa, als quals donem nostra més coral benvinguda, desitjantlos que la seva estada entre nosaltres els resulti forsa agradable.

Conforme anuiciavem ja en nostre últim número, avuy tindrà lloc en el pintoresch «Pabelló de Mar» el primer aristocràtic ball de la temporada, que amenisará un notable quintet d'instruments de corda; trovantse la sala alfombrada, y adornada ab arbustes y plantes.

Soptadament, la mort ha segat la vida del gran català, consecuent y abnegat republicà federalista y sabi jurisconsult.

Encarnaven en ell els ideals catalanistes quan molts els tenien per facciosos y sa persona y sa brillant eloquencia es posaren sempre al servei dels injustament perseguits.

Fou propagador entusiasta de totes les causes nobles y honradas y pe'l mellorament de la general cultura bregá de fer en totes ocasions.

Als 23 anys, fou Diputat en las memorables Corts Constituyentes de la República, representant aquest Districte; sorprènent, apar que per sa jovenesa, per la maduresa de concepció y per sa fogosa y lluida oratoria.

L'any 1882 fou elegit Diputat provincial per aquest Districte y en 1891, primeres del Sufragi Universal, els elements democràtiques y anticaciquistes del Districte el tornaren a presentar, seguint definitiva la victoria en 1893, quan la forsa d'opinió s'imposà a les males arts del caciquisme qu'en aquells temps tot ho minava. Tant en les eleccions de 1891 com en les de 1893 la

nostra Vila donà una gran majoria a la candidatura del senyor Vallés, la que representava ademés de les aspiracions il·lerals de la Vila, la protesta irada contra els mals administradors que més tard foren expulsats de la Casa de la Vila.

Descansí en pau el gran patriota, desitjant BALUARTE DE SITGES que la seva memòria, al recordarla ab amor els catalans, siga bálsam que uneixi als que de l'avenir esperen.

A la tarda del passat diumenge fou conduïda al Cementiri la xamosa nena de 17 mesos Dolors Rovira y Ayxà. Rebin el seu desconsolats pares l'expressió del nostre condol.

A causa d'una forta dolensa sobrevinguda de moment, a la matinada del passat dissapte li fou administrat Nostre Amo, al apreciable jovent D. Antoni Cots Camps, a qui desitjem el prompte y complert restabliment de la seva salut.

S'ha constituit a Barcelona una companyia anònima que s'anomenarà «Sociedad General de Obras Públicas», ab un capital de deu milions de pessetes, pera dedicarse a la construcció de obres públiques, havent sigut nombrat director gerent de la mateixa el seu conceller D. Manuel Crusat, ilustrat enginyer que gosa de generals simpaties en nostra vila.

Nostra enhorabona al agraciat y molta sort en els negocis.

Aquesta setmana ha sigut arborada la bandera catalana a la carena de l'ala Est del Nou Hospital en construcció com senyal de que ja està coberta, quedant la Oest a punt de posarshi l'encaballada metàlica pera l'envigat.

Del cos Central sols faltan les columnes qu'han de sostener la cúpula, haventse fet, ademés, en el interior, els fonaments per els envants, les clavegueres, y rebossat y aplanat el soterrani.

Demà, diumenge, al vespre, en el Teatro del Prado Suburense la Companyia dramàtica Viñas

Llorente Blanca posarà en escena les aplaudides produccions. «La bona gent» d'En Rusiñol y «La Santa», d'En Martí Giol.

En la setmana qu'acabem, encara han sigut moltes les distinguides famílies qu'han arribat pera estiujar en aquesta platja.

Rebin la nostra més afectuosa benvinguda.

Ahir al matí, en el Santuari de Nostra Senyora del Vinyet, contraguerten matrimoni l'agraciada sitgetana D. Assumpció Mirabent Llopis y el jove barceloní D. Joseph Perea Ramón.

Rebin ab tal motiu els nous desposats y ses respectives famílies nostra més coral felicitació.

A l'elegant «Pabelló de Mar» se celebrarà en la nit del passat dimecres un escullit concert pels artistes senyora Marsili, tiple, y el senyor Aleu, barítono, quins accompanyats al piano pel senyor Torrents cantaren fragments de l'«Aida», «La Tempestat», «El Conde de Luxemburgo», y altres composicions, mereixent molts aplausos de la nombrosa concorrença qu'omplenia el local.

Pera ahir al vespre estava anunciada al teatre del «Prado Suburense» la representació de les aplaudides sarsueles *La Tempranica y Gente Menuda*; mes, a causa d'un accident ferroviari ocorregut en la línia del Nort, en una de quinas poblacions dita companyia es trovava, s'hagué de suspindre la funció.

Aquesta nit, diada del Vinyet, se donarà al fresch saló d'estiu una veillada ballable.

Se trova a Girona el nostre particular amic y genial artista don Santiago Rusiñol, pintant la hermosa vall de Sant Daniel y el Montjuich.

Ab extraordinaria concorrença de fidels se celebra a l'Església Parroquial el dia 2, la festa de Nostra Senyora del Angels.

IMPRENTA J. SANTACANA: PARELLADAS, 9; SITGES

Sabatería LA MILANESA

Major, 32

Extens y variat surtit en calsat pera senyors, senyores y nens. * Especialitat en sebatilles. * Exactitud en la mida. * Cremes de les millors marques. * Adorns de totes classes pera el calsat.

Pera calsat superior,

elegant y d'esbeltesa,

no hi ha com: *La Milanesa*,
tenda del carrer Major.

Casa en venda

Carrer de Parelladas, 10

Situada en el millor punt de la població y composta de baixos, dos pisos y terrat.

Per informes: Sant Pau, núm. 10: JOAN SIRÉ

LA PERLA

ULTRAMARINS Y COMESTIBLES

53, CARRER MAJOR, 52

Aquest acreditat establiment obre de nou les seves portes ab les mateixes bones condicions que avans, disposat a deixar ben satisfeta a la seva clientela, havent-se fet càrrec el conegut industrial.

DON RAMON MIRABENT

COLMADO JOSÉ MASSÓ

2, Plaza Marqués de Mont-Roig, 2

Chocolates de las mejores marcas:

Trapa, Matías López, Guchart, Colonial, Menier, Desayunos, etc.—Gran surtido de Pasta sopa Garriga con huevo. —Canelonis. —Tapiocas Maggi. —Jarabes y Horchata Fortuny.—Café marca Estrella. —Salchichón de Vich. —Licores: Anís, Champagnes Codorniu y Extranjero, Brioix.—Pasteles para relleno.

Placas, papel y demás material fotográfico.

Moto-crapta y Aceite para Automóviles.

Camiseria y Grisaleria

32, BOQUERIA, 32.

• BARCELONA •
GRAN ASSORTIT
en

camisas, corbata, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas à mida

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASUS

METGE DENTISTA

De 3 a 7 de la tarda

S. Bartomeu, 5; SITGES

= PHOSPHORRENAL = Robert =
RECONSTITUYENTE